

Ernst Jünger — válogatott gondolatok nem csak teázgató konzervatívoknak

2014 február 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A minap levettem könyvespolcomról egy pár éve beszerzett kötetet, Ernst Jünger gondolatainak és maximáinak válogatott gyűjteményét.

A szerző termékeny életművéből magyar nyelven eddig csak egyetlen regénye, a *Márványszirteken* látott napvilágot [[részlet a regényből](#)], pedig — ahogy Horváth Róbert is írja [rövid ismertetésében](#) — egyéb jelentős műveinek fordítására és kiadására is érdemes lenne nagyobb gondot fordítani. Az író filozofikus hajlamát bizonyítandó most megosztok nyájas Olvasóinkkal néhány frissen lefordított aforizmát a kötetből, véleményem szerint kiváló meditációs objektum lehet bármelyik.

Nem törünk ki korlátainkból, még a legbelsőbbekből sem. Ezért nem is változunk. Bizonyára alakítjuk magunkat, de csak korlátainkon belül, egy meghatározott körben.

*

Több négylevelű lóherét taposnak el, mint amennyit felszednek.

*

Oly mértékben emelkedünk, amilyen mértékben ballasztjainkat ledobjuk.

*

A széplelkek az intellektuális nő természetes prédái.

*

Az igazi konzervatívok azok, akik a romantikát, sőt, még az elragadtatást sem engedik meg maguknak, és nem is szorulnak rá. „*Res, non verba*” — ez az ő törvényük.

*

A remény emberi-földi dolog, a tökéletlenség egyik jele. De már az is egy magasabb állapot, amelyben a tökéletlenség felismerszik. Amit ma haladásnak nevezünk, az a szekularizált remény; a cél földi és jól körülírhatóan az időben van.

*

A megbánás pozitív formája az elmulasztott alkalmakra irányul.

*

A hallgatás gyakran erősebb hatást kelt az ellenállásnál, különösen olyan személy esetében, akinek sok mondanivalója van.

*

Némelyek többet képesek elmondani hallgatásukkal, mint mások ékesszólásukkal.

*

A hallgatás mélyebbre elér, mint a szó.

*

Egyesek konzervatívnek nevezik magukat, anélkül, hogy ezt az elnevezést megérdemelnék, mivel az örökség megőrzésének pusztán igénye nem elegendő.

*

Aki önmagát kommentálja, saját színvonalára alá esik.

*

Aki a szabadságot ingyen óhajtja, elárulja magáról, hogy nem is érdemli meg.

*

A részvét pozitív párja az oltalom.

*

Egy olyan szellem, amely nem csodál meg semmit, nem érdemli meg a csodálatot.

*

Különbséget kell tenni a győzelem és a siker között.

*

Ha megnyitjuk magunkat, megnyílik a világ is.

*

A helyzeteket teremteni kell, nem pedig elfogadni.

*

A remény minden körülmények között tovább vezet, mint a félelem.

*

Akinek sikerül az életet játékként élni, az a csaláiban és a bürokráciában is mézre bukkan; még a kellemetlenségek és a veszélyek is élvezetere válnak.

*

Nem maradt észrevétlen eltelem, hogy minden állapotban nagy nehézségi erő rejlik, amelyből magunkat kimoszdítani a pusztán gondolatok nem elegendőek.

*

— és a változás vajon nem az a maszk, amely mögé az élet és a halál titka rejtőzik?

*

Nincsenek félreismert zsenik. Mindenki a neki megfelelő helyet találja meg az életben.

Ha elég hosszan élünk, megélünk mindent és mindennek az ellenkezését is.

*

A humanitás korszaka az a kor, amelyben az emberek megritkultak.

*

A tények adatokat szolgáltatnak, nem igazságokat.

*

„Nincs időm az olvasásra” — ebben az esetben valószínűleg egy elfoglalt emberről van szó, nem pedig egy olvasóról. Az igazi olvasó ismertetjegyzei közé éppen az tartozik, hogy van ideje az olvasásra, és még ha úgy kellene időt lopnia is, miként a szeretőnek a szerelmesére, minden egyebet el kellene hanyagolnia.

*

Egy könyvről, amely ezt az elnevezést megérdemli, azt várnánk, hogy olvasóját megváltoztatja. Az olvasmány után már nem önmaga többé.

*

A jó olvasók önálló gondolkodók is. Esetükben a szerző takarékoskodhat a gondolatjelekkel. Másoknál viszont fennáll a veszély, hogy az ironikusnak szánt mondatokat komolyan veszik. Ez könnyen kellemetlenségekhez vezethet.

*

Az egyszerű dolgokat nehezebb leírni, mint a bonyolultakat, mivel a megnevezhetetlenhez közelebb állnak és a leírónak a nyelv alapjaihoz kell visszanyúlnia.

*

Régi, jó szavakon politikai erőszakot tettek és lealacsonyították őket; ezeknek, miként a betegeknek, időt kell hagynunk a lábadozáshoz.

*

A szerző az imaginációja révén alkot. Esményképeket teremt, amelyek visszhangként vagy tükröződésként a valóságra visszahatnak.

*

A m?vészet tulajdonképpeni feladata nem az, hogy az embereknek élvezetet okozzon, hanem hogy ?ket felülemelje véges mivoltukon: feltámadás az id?ben.

*

A m?vészet mindkét feladata azonos: az istenség megközelítése és a halálfélelem szám?zése.

*

A mindennapos tapasztalat arra tanít: az eszközök minden egyes újabb fejl?désével növekszik az örömtelenség. Egyúttal, mintha az ember sós vizet inna, az olthatatlan szomjúság is er?södik.

*

A technikai és a morális fejl?dés közötti divergencia az er?szaknak kedvez.

*

A sakkautomata a sakkjáték megsemmisítésére alkalmas találmány.

*

Ha a természet arcába tekintünk, elt?nik a pillanat kicsinyessége, a gondolatok szabadabban mozognak, és a túláradóan váltakozó mozgások által el?idézett ingerlékenység a környezet tágasságában és mozdulatlan csendességében lecsillapodik.

*

A fa az élet nagy szimbólumainak egyike, talán éppen a legnagyobb. Ezért az emberek és népek minden id?kben csodálták, megbecsülték és tisztelték is.

*

Az elemek erejét már csak a katasztrófákban ismerhetjük meg.

<http://konzervativok.blogspot.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

